

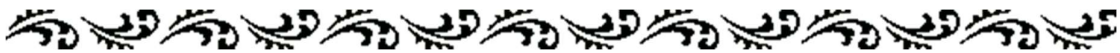
05 Ιουλίου 2026

Ευαγγελικό Ανάγνωσμα (Κατά Ματθαίον η' 28-θ' 1)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. Καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν λέγοντες· τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὥδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑπάγετε. οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδοὺ ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν. Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἰδόντες αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

Μετάφραση (Κατά Ματθαίον η' 28-θ' 1)

Τον καιρὸ ἐκεῖνο, ὅταν ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν χώρα των Γαδαρηνῶν, τον προῦπάντησαν δύο δαιμονισμοῦνοι, οἱ οποίοι ἐβγαίνουν ἀπὸ τα μνημεῖα, πολὺ επικίνδυνοι, ὥστε κανεῖς δεν ἦτο δυνατόν να περάσει ἀπὸ τον δρόμο ἐκεῖνο. Καὶ ἐφώνασαν, «Τι ἔχεις μαζί μας Ἰησοῦ Υἱέ Θεοῦ;». Ἦλθες ἐδῶ προῶρως γιὰ να μας βασανίσεις;». Μακριὰ ἀπὸ αὐτοὺς ἦτο μια μεγάλη ἀγέλη ἀπὸ χοῖρους, που ἐβοσκαν. Καὶ οἱ δαίμονες τον παρακαλοῦσαν καὶ ἔλεγαν, «Εὰν μας διώξεις, ἀφήσέ μας να πάμε εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων». Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπε, «Πηγαίνετε». Αὐτοὶ δὲ ἐβγήκαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν ἀγέλη των χοίρων. Καὶ ολόκληρη ἡ ἀγέλη κατακρημνίσθηκε εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐχάθηκε εἰς τα νερά. Οἱ δὲ βοσκοὶ ἔφυγαν καὶ ὅταν ἦλθαν εἰς τὴν πόλιν, τοὺς τα εἶπαν ὅλα γιὰ τοὺς δαιμονισμένους. Καὶ ὅλη ἡ πόλις ἐβγήκε να βρεῖ τον Ἰησοῦ καὶ ὅταν τον εἶδαν, τον παρεκάλεσαν να φύγῃ ἀπὸ τα σύνορά τους. Καὶ μῆκε σε ἓνα πλοῖο καὶ πέρασε ἀέναντι καὶ ἦλθεν εἰς τὴν δικὴ του πόλιν.

Αποστολικό Ανάγνωσμα (Προς Γαλάτας ε' 22 – στ' 2)

Ἀδελφοί, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. Ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. Ὡςπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Μετάφραση (Προς Γαλάτας ε' 22 – στ' 2)

Ἀδελφοί, εἰστε ἐλεύθεροι πια ἀπὸ το ζυγὸ τῆς ἁμαρτίας κι υπηρετεῖτε το καλὸ καὶ το δίκαιο. Χρησιμοποιῶ τὴν ἀνθρώπινη εἰκόνα τῆς δουλείας, γιὰτὶ δεν μπορεῖτε ἀλλιῶτικα να με καταλάβετε. Παλιότερα εἶχατε υποδουλώσει ὅλο το εἶναι σας σε πάθη καὶ πράξεις ἀντίθετες στο θεϊκὸ θέλημα, με ἀποτέλεσμα να ζεῖτε ἀντίθετα προς τις ἐντολές του Θεοῦ. Ἐτσι πρέπει καὶ τώρα να υποδουλώσετε ὅλο το εἶναι σας στο θεϊκὸ θέλημα, γιὰ να βρεθεῖτε κοντὰ στο Θεό. Μην ξεχνάτε πως, ὅσον καιρὸ ἤσασταν ὑπόδουλοι σὴν ἁμαρτία, ἤσασταν μακριὰ ἀπὸ το θέλημα του Θεοῦ. Ποιο ἦταν το κέρδος σας ἀπὸ τὴ διαγωγή σας ἐκείνη; Τώρα ὁμως εἰστε ἐλεύθεροι πια ἀπὸ τὴν ἁμαρτία κι ἀνήκετε στο Θεό. Καρπὸς τῆς καινούριας ζωῆς σας εἶναι ἡ ἀγιοςύνῃ, καὶ το τέλος τῆς πορείας σας εἶναι ἡ αἰώνια ζωή. Γιὰτὶ ὁ μισθὸς που δίνει ἡ ἁμαρτία εἶναι ὁ θάνατος, ἐνῶ το δῶρο που χαρίζει ὁ Θεὸς εἶναι ἡ αἰώνια ζωή, τὴν ὁποία ἔφερε ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ Κύριός μας.

